

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:	
Egy évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy óra	1 frt — kr.
Egyes szám	4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó lakásán (kis-esapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben.

DEBRECZEN

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivétellel.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorost 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr. Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr. Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál és a szerkesztőségben. Kéziratok vissza nem adatnak

Csehül vagyunk.

Elmondhatja az osztrák sógor. Soha jobban ez a mondás rá nem illett senkire, mint a mostani osztrák pártviszonyokra. Nekünk ugyan nem sok közünk volna a szomszéd fejfájásához és mi jó lélekkel el is mondhatjuk, hogy nem sok nyomda festéket pocskolhatunk a lajthántuli dolgokra, a magunk részéről azt tartván helyesnek és ildomosnak, hogy kiki a maga háza előtt seperjen. Nagyban és egészben ez a magyar sajtó álláspontja s ebből a phlegmából csak ritkán veszi ki az osztrák-cseh lapoknak a mi belügyeinkkel szemben minden lében kanalazó arrogantiája.

Most ez egyszer azonban hiba volna hallgatni. Az a kétfarkú oroszlan nagyon eltalálta magát bődíteni s még isteni szerencse, hogy vigasztalást kereshetünk ama bizonyos phaedrusi mesében, a melyből megtanulhatjuk, hogy nem mindig lehet az állatot a bőre után megítélni. Hát most sem kell valami nagyon megijednünk a bőrétől, visszaadhatja a bátorságot, mindenkinek, a ki netalán megijedt volna, a hangja most is, mint már oly gyakran egyébkor.

Érdemes sem volna Gregr uram örült álmodozásaival foglalkozni, ha nem volna benne valami, a mivel szemben jó lesz az egész magyar közvéleménynek egyértelműleg kijelenteni: hogy felismertük az igazi állatot.

Az ifju csehek ugyan nem akarnak kevesebbet, mint a Habsburgok két biro-

dalmát olyanformán összeolvasztani, hogy az darabokra szakadjon s itt egy kis darab Európában szeretnék megcsinálni az »osztrák egyesült államokat« az amerikai unio mintájára: de nekik tulajdonképen még ennyi sem volna elég, mert ez a nagy cél megint nem volna egyéb, mint ama nyiltan bevallott legmagasabb cél eszköze, hogy a mostani két államban lakó 20 millió szláv ezen önállósításával a Szent-Oroszország ellenszenvét a legmelegebb rokonszenvé változtassuk.

Hát nekünk ugyan elég az ugynevezett dualismus is. Eléggé megmérgezte már az a magyar közjogi érzéket. Csak most olvassuk, egy hozzánk közel eső vidéki lapban, hogy valaki szabadalmat nyert egy találmányára, még pedig »az állam mindkét részére nézve.« Ime Debreczentől pár mértföldnyire Szatmárt már ilyen közjogi fogalmakkal ír egy magyar ujságíró.

Mi volna még akkor, ha sikerülne minket is bele ugrasztani ebbe az új osztrák unióba, a melyben semmi esetre sem volna kifejezve a magyar önálló államiség, s a mely lényegében nem volna egyéb, mint a szláv elemek hatalmas tömörülése az orosz panszláv törekvések leghatalmasabb, legbiztosabb megvalósítására.

Mi azért nem kérünk az ily »nemzeti önállóságból.« Sőt inkább minden efféle törekvéssel szemben annál erősebben kell ragaszkodnunk pártunk programjához,

mely államjogi viszonyaink egyedüli természetes s a jövőben egyedül lehetséges megoldását képezi nemcsak a magyar nemzetre, de az uralkodó-házra nézve is. Mert a Habsburgoknak előbb-utóbb meg kell érteni a történelem logikáját. Az egységes Ausztria álma, 25 év óta vergődő mostani kísérleteivel is hiu ábrándnak bizonyult. Ausztria fel fog bomlani széthuzó elemeire, s felséges uralkodó családunk mint mindenkoron, most is egyedül hű Magyarországon fogja biztos támaszát megtalálni.

Ez az idő be fog következni előbb-utóbb, a lajthántuli fejlemények mihamarabb igazat fognak adni Kossuthnak. Az ifju cseh fészkelődésnek magában véve ugyan semmi fontosságot nem tulajdoníthatunk, de ez is az Ausztria testét sorvasztó halálos nyavalyának egyik kétségtelen jele. A mai orvostudomány pedig nem a jelenségeket, hanem magát a betegséget gyógyítja és gyógyitná a szegény szomszéd baját is, csak hogy annak még nem született orvosa. Mi ezer esztendő s állam vagyunk: Ausztria veleszületett gyengeségben fog kiszervenvedni. **B. S.**

Látogatás Kossuthnál. A minap egy magyarokból álló társaság látogatta meg Kossuth Lajost. A társaság egyik tagja leírja az »Ellenzék«-ben az ott nyert impressiókat. Tizenkilenc év előtt voltam utoljára Kossuthnál — írja — s csakis testének meggyörnyedése mutatta azóta a változást rajta; szemem most is oly barátságos fénytel lángoltak, telt arcán a 90 év ráncainak alig valami nyoma,

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

Szerelmi vallomások.

Egy szép napon...

Mert az a nap oly szép, ha mindjárt esős őszi is az idő vagy havas téli, az a nap olyan verőfényes, olyan rózsailatos, a melyen a lány, az ifju arra ébred, hogy szerelmes.

Tegye kezét szívére, édes Mimi, s mondja, vallja be őszintén: ugy-e hogy az? Verőfényes, rózsás, mint ez a csodaszép május, szerelmeselek hónapja...

Egy szép napon, Mimi, arra ébredünk, hogy szerelmeselek vagyunk. Ez különben nem éppen találó, mint annyi más is, a miket mi összeírunk s önök hiszékenyen elolvasnak, mert hiszen ez az »ébredés« voltaképpen egy gyönyörű álomnak a kezdete.

Különben tudja meg, hogy én egyáltalán nem ösmerem ki magamat. Azt mondják: a mig nem vagyunk szerelmeselek, addig nem is éltünk igazán, ha pedig szerelmeselek vagyunk: álmodunk. Ugy kell lennie, hogy az igazi szerelmeselek élete egy gyönyörű álom, mely még a sírban is folytatódik. Én az én idealizmusommal mindig úgy láttam, hogy, a kik az életben

igazán szerettek, azok sírjából mindig üdöbben, dusabban keltek ki a virágok...

Egy szép napon...

A lány arra ébred, hogy mindaz, a mi iránt eddig érdeklődött, a mi az ő bohó kis fejét betöltötte, mindaz — semmi. Egyáltalában kezd nem törődni azzal: vajjon a zongoramester megdicséri-e vagy nem a gyakorlatok miatt. Bolondság. A zongoramestert fizetik, s mégis neki kell bajlódnia órák hosszat, hogy aztán tőle a talán nem is őszinte dicséretet hallja: »Nagyon jól van, kisasszony. Ön kiváló zenei tehetség!«

És az a többi lecke is, Istenem, mily unalmas! Csak arra való, hogy a lány gondolkodását elterelje arról, a mi minden ezen a földön, s a min kívül a többi semmi... igen, igen, semmi, a zongoramester épp olyan semmi, mint »madame Bonappetit« vagy »Fräulein Elsa«, a guvernant... Csak a szerelmem!...

S magában felsóhajt:

— Ah! Szeretni!... de megijed saját hangjától, felve körültekint, s a szíve olyan gyorsan ketyeg: »Istenem! Ha ezt a mama meghallotta!«

A mama azonban egyelőre nem tud semmit. A mamák azt hiszik, hogy ők mindent tudnak. Szó sincs róla! Tralla! Szó sincs róla!...

De aztán egy napon mégis csak sejteni kezd valamit. »Mimi, te kezdesz hanyag lenni.« »Mimi, miért vagy oly halovány?«... »S miért pirultál el mostan olyan hirtelen?!...« S a mama szokottnál komolyabban és mélyebb hangon, nagyobb nyomatékkal mondja, kérdeve s egyuttal parancsolva:

— Mimi?!...

Csak ennyit. De ebben az egy szóban benn van az, hogy »tudni akarok mindent.« Mimi lesüti szeméit. Elpirul. Ah, a mama tekintete ugy égeti arcát! A szeméből lehull egy könny... két könny... Arcza mindjobban ég... a szíve oly sebesen dobog... nem! nem állja tovább ezt a kínzó csöndet... fölugrik, anyjához fut, megöleli, csókolja, s zokogásra fakad:

— Ne hidd mamám! Nem igaz! Csak téged szeretlek!...

S ebben a »csak« szócskában benn van az első szerelmi vallomás ahoz, a ki nem mama, de még csak nem is papa, hanem csu-

hangja pedig ma is az a csengő, behizelgő, felvillanyzó, mely 43 év előtt egy egész országot langra gyújtott. Kossuth szóba hozta a nap eseményét: Ugron párbaj-ügyet is, nagy dícsérettel emlékezve még Ugronról. — »Bizony önként nagyon is sokat párbajoznak. — monda — Angliában is így volt ez sokáig, még maga a miniszterelnök is párbajozott. Ennek csakis a királynő vetett véget, kijelentvén, hogy a ki ezentul még párbajozni fog, az többé nem lesz elfogadva az udvarnál. Ezzel ott gyorsan meg is szűnt a párbajozási düh. Szóba kerülven terhes adóviszonyaink, tréfásan jegyezze meg: »No de nagy adójuk mellett megmarad az a vigasztalásuk, hogy adójuk nagy részét nemet katonaságra fizetik.« Beszelt a magyar gentry túlköltekezéséről, összehasonlítva azt a turiniak példás takarékoságával s gazdagságával. Aztán Kossuth elmondá napi életmódját. Elég jókor kel, megfürdik, aztán naponta elmegy sétálni s erre hazatérve, szerény reggelijéhez ül s azután az estebéd idejét leszámítva, dolgozik, ir csaknem éjfélig, hogy nagy művével végre készen legyen. »Lelki tehetőségem fogyatékát még nem igen érzem. — hallottuk tőle nagy örömlinke, de a testi gépezet egyes részei már nehezkésen működnek, főképp szemeim s az a főbaj, hogy szemüveget sem használhatok, mert nem találhatok magamnak valót.« — Majd szóba hozva magas életkorát azt monda, hogy tapasztalatai szerint az e század elején születtek erősebb anyagból létezők teremtve lenni pedig higgyék el, teher már az élet! — monda. Itt nagyon elérzékenyült. — Ha életünk végén, — monda buskomoran, — megcsináljuk éltünk mérlegét, egyik oldalra az életben élvezett örömeiket helyezve, a másikra örömeinket helyezve, higgyék el ez utóbbi mindig mélyen lefogja nyomni az előbbit. Nem adomány. — nem kegy az élet hanem igen nagy teher. Főképp nekem, a hontalannak! — tevé kózzá felsóhajtván. — A régi rómaiaknál a küzdőterem, — folytató, — ha a Veszta-szűz felemelte kezét, ezzel mentve volt a halálra szánt küzdő gladiátor élete. Nekem, hogy csak egy nappal is meghoszabbitsam élttem, ha csak egy ujjamat kellene is felemelnem nem emelném fel karomat; Uram teljesedjék akaratom! — Az élet kötelesség, — végzé be szavait — s én mindig, minden téren megteszem kötelességet, bármily nehezemre esik is már az élet.

Schneider és Gregr programja. Schneider nyilatkozatban fejezte ki álláspontját az ifjú eszek és antiszemita közös akció-programjának ügyében, melyről Gregr kifejezte nézetét egy újságíró előtt. Nyilatkozatában kifejezi Schneider, hogy a reichsrath antiszemita pártjának programja tevékenységét nem akarja egyedül a német-osztrákokra

vagy Bécs városára szorítani, hanem közös operációra törekszik a monarchia mindkét részének minden nemzetiségével. Ezért az antiszemita párt a dualizmus által teremtett állapotoknak mellőzését kívánja; nem akarja visszaállítani a németek uralmát a monarchiában, hanem nemzeti egyenjogúságon alapuló egyezséget akar kötni minden néppel, mely a Habsburg-ház uralma alatt él, még a manapság elnyomott szlávokkal, ruthénekekkel, szerbekkel és románokkal is. A tény azt bizonyítja, hogy a centralizmusból úgy Ausztriában, mint Magyarországon a zsidóságnak volt haszna. Ennélfogva gazdasági, erkölcsi és nemzeti törvénynek látszik az, hogy a monarchiának egyes tartományai szerződészerű jogait ismét teljes mértékben visszakapják. Az antiszemita eszme ma az egyedüli eszme, mely közös kötelek gyanánt fűződik a monarchia árja-népeinek többsége köré. Gregr pedig programjában azt mondja, hogy ha minden nemmagyar nemzetiség csak két vagy három képviselőt fog is küldeni a magyar parlamentbe, úgy ez is elég lesz arra, hogy a földeratív-eszméknek a monarchia másik államában is hangos kifejezést adjanak.

Őszinte szavak.

Debreczen, augusztus 22.

Nagy felelősséggel jár ez a mi mesterségünk: az újságírás. Gyorsan kell a közönséget értesíteni mindenről, a mi történik és amellet alaposan is, részletesen is, ami bizony közel jár a lehetetlenséghez. De ezzel a méltóságos és hatalmas közönség nem törődik. Ő a világon a legkegyetlenebb zsarnok. Követelő és kíméletlen, mert sem a kesédelmet nem bocsátja meg, sem a felületességet. Kora délután ép oly részletesen akar értesülni arról, hogy mi történt Londonban, mint arról, hogy mi történt Debreczenben és a megyében, különösen a szenzációs eseményről van szó. Azt pedig nem tűri, hogy tulságosan kiszinezze a dolgokat; igaz és hü kell, hogy legyen minden sor. — még a sajtóhibákat sem szívesen bocsátja meg az ő hirlapíró rabszolgáinak.

Talán jól is van ez így, mert éles, mérges eszköz az a kis aczeltoll, és a ki forgatja, hadd remegjen a szigorú közönségtől, mely szulyosan és irgalmatlanul ítél, mely igazságot követel a sajtóban magának, mindenkinek.

Hanem egyről mégis megfedkeznek a közönség hatalmas lynch-bírósa. Arról: hogy a hirlapok épen a társadalom szellemét tükrözik vissza, és az anyagot ott veszik, annak a közönségnek az ajkáról, mely olyan könnyedén eltöri a pálczát az újságíró feje fölött.

Szép volna és üdvös, ha az ezerfejú bíró: a közönség önmagára is alkalmazná szigorú, kérlelhetlen elveit. Ha megfontolná, hogy a hír, melyet forgalomba hoz, igaz-e? Ha bírálatot tartana a fölött is, vajon nem hamisított-e az anyag, melyet könnyedén kezére ad a sokat szapult hirlapíróknak.

Ezen a téren már nem oly szigorú a közönség és annál kevésbé igazságos. Amit ő maga kolportál, megköveteli, hogy igaz legyen, ha mindjárt alaptalan üres pletyka is. A hatalmas közönség, mint a zsarnok, azt akarja, hogy teljesüljön, a mit ő kigondol.

Még ha legalább válogatós volna a tisztelt közönség azokban a hírekben, melyeket helyben hagyó bélyegével ellátva, tovább ad szájról szájra, rchamosan, a szelvész gyorsaságával. Ki nem figyelte még meg, mily futó tűz módjára szalad végig főleg a rossz hír, a rágalom, a pletyka a városban, vagy a falun! Mert e tekintetben nem igen van különbség város és falu között. Itt is, ott is mohón kapják föl s terjesztik nyilvánosságával. Legföljebb az a különbség város és falu között, hogy a városban nagyobb mérvű e cikkben a fogyasztás . . .

Hát bizony csak szörnyű éhes az ember-zapulásra, a pletykára az a mi zsarnokunk: a közönség, mely korhol bennünket, ha egyszerű-egyszer nyomtatásban adjuk közre képzeletének szülőit. Szabadalommal vél birni a közönség arra, hogy a maga híreit ősi szokás szerint, élő szóval bocsássa szárnyra és hogy a maga áldozatait személyesen, saját fogai vaj tépje szét, az ólombetűnek minden fölösleges közreműködése nélkül.

Igazán fölösleges erre a Gutenberg találománya. A kávéházban reggeli mellett kigondol, vagy szó valaki egy hirt az embertársáról, és mire a napi munkáját elvégezte, uton-utfélen hallja a saját szerzésű pletykáját, megszólását ezer embertől, a kik nem kérdezik, honnét eredt, van-e alapja, lehetséges-e, hihető-e, hanem terjesztik tovább-tovább mint befejezett tény, amely fölött csak szörnyűködni, vagy a legjobb esetben sajnálkozni lehet.

Nagyon szeret a jó közönség sajnálkozni. Az emberek megrendelt lélekkel, akár könyezve terjesztik a felebarátjukról, hogy lopott, sikasztott, vagy csalt, vagy hogy eme nő megcsalta a férjét, ez a férj pedig a feleségét, de terjesztik. A legtöbben kegyesen védelmére is kelnek az áldozatnak, mentetetik a bűnét, hévvel kutatják az enyhítő körülményeket, de

pán egy fiatal ember, a kinek csinos, kicsiny a bajusza és nagy a szerelme Mimi iránt.

Valami különös, szokatlan az, olyan féltelmes érzés mindkettőjük részéről, mikor lány es ifjú . . . hogy melyik? . . . ejh, ki beszél most másról, mint egy szerelmes lány meg egy szerelmes ifjúról! . . . mikor ők találkoznak. Az ifjú zavartan a bajuszához kap, már ha messziről meglátja az utcán azt a másit vagy virágot . . . másit vagy virágot a lányka kalapján, s a lány-nak is jó a szeme, ő is messziről lát, s elpirul, mikor azt a kis bajuszt meglátja, mely mindinkább feléje közeledik.

— Kezeit csokolom!

A lány kicsit billent a fejével s halkán válaszol:

— Jó napot.

— Megengedi, hogy elkísérjem?

A leány nem felel semmit. Azaz, hogy csak nem szól. Mert a felelet ott van az arczán, melyet befut a szerelem pirulásának rózsás színe.

— Ön olyan szép ma! Olyan szép — mint mindig.

— Beszéljünk másról.

— Honnan jö?

— Hat nem tudja? Hiszen tegnap mondtam, hogy ma délután . . . hiszen megbe. . . oh, olyan meleg ez az idő!

— Azt hiszi, hogy már elfeledtem?

— Akkor minek kérdi?

— Csak úgy! Hogy halljam a hangját. . .

— Nem szölok egy szót se.

— Olyan kegyetlen?!

— Igen, én ilyen vagyok.

— Hogy ilik önnek ez a komolykodás! Milyen csokolnivaló így! . . .

— Uram! Ön nagyon is merész!

(Regényekből tudja, hogy komolyabb mozzanatoknál a nő így szól: »uram!«)

— Ön pedig angyal.

— Meg lehet. De maga nem az. Csöppet sem az!

— Én boldog lennék, ha más az angyal, de ez az angyal az enyim volna. No ne . . . ne haragudjék! Tudom is én, hogy mit beszélék!

— Nem tudja! . . . Akkor ki higgyen — maguknak. . .

— Másnak ne higgyen, csak nekem. Higgye el, hogy — szeretem!

A kapu elé érnek, s a lány kezét se

nyujtva, nem is köszönve, besiet s fut föl a lépcsőkön. Mitől ijedt meg? . . . Hallja, egyre hallja: »Szeretem! . . . Szeretem! . . .

Később, lehet, hogy csak egy nap, lehet, hogy csak egy fél év múlva, egyedül lehetnek lány és ifjú.

— Mimi ott maradtunk, hogy én bevalloztam önnek. . .

— Ne szóljon!

— Szeretem! . . . Szeretlek! . . .

— Istenem! Miket beszél! . . .

— Szóljon! Szólj! Szeretsz-e te is? nézi azokat a mind jobban nedvesedő szemeket, melyek a világ minden kincseért se tekintenek föl.

— Szeretsz?

Mind közelebb simul a lányhoz, megöleli, s arra a sóhajra nyiló kis szájra az első csókot nyomja.

— Szeretsz?

Alig halhatóan, remegve, mint egy megfogott madár, sóhajtja:

— Igen! . . .

Ej, ej, lányka, ifjú! Talán bizony már gratulálhatunk is az eljegyzéshez?!

Thewrewk István.

kegyetlenül elliszik, amit fülhegygyel meghal-
lottak és kegyetlenül gondoskodnak róla, hogy
mint a hógörgetek nagyra, kolosszalásra nőjön
a pletyka . . .

Mindegy a közönségnek, hogy ki volt a
hir első gazdája. Mindegy, ha szembeszökő,
hogy ellenséges gazok hírköváclásának áldo-
zatát metszik izekre. Mindegy, ha ártatlan és
orvosolható az »on dit« hatása, vagy ha öl,
mint a mérég, — ha az üzleti hitel forog kér-
désben, vagy a becsület.

Sőt még a legdrágább kincset, a családi
tisztességet is kész lábbal tapodni a botrányra
éhes, a barbárságig kegyetlen közönség, és ha-
bozás nélkül belenyul másnak családi szenté-
lyébe az is, aki véres boszút állana, ha vakmerő-
n értenének az ő benső világát.

Pedig a hatalmas, a méltóságos közönség
kezébe van adva, hogy végét vehetné a jogta-
lan s indokolatlan rágalmazás és becsülettrab-
lásnak. A szájról-szájra adott nyilvánosságnak
is meg kell hogy találja egy város társadalmá-
ban az ítélő forumát. És ha mi, oh hatalmas
közönség, a sajtóbíró előtt felelősek vagyunk
azért, amit irunk, önök is legyenek felelősek
azért, amit — plegykálnak. Minden ember hoz-
zányulhat a tisztesség sértettségének megó-
vásához ha felelősségre vonja azt, aki előtte
egy harmadikat, a harmadik előtt pedig: őt
magát becsületleníti meg.

Tessék elhinni, a fentebbi sorok megér-
demlik, hogy azok fölül önök elfogulatlanul
gondolkozzanak s ítéljenek!

BELFÖLD.

Szent István napját hagyományos
kegyelettel ülték meg az idén is a fővárosban.
Már a kora reggeli órákban ezrével tolongott
a fővárosi és a vidékről felrándult közönség a
Szt.-Zsigmond és a helyőrségi kápolnához vezet-
ető utcákon. A reggeli órákban kellemetlen
esős idő volt ugyan, a mely a közönség sorai-
ból számosakat visszariasztott; de később a
körmenet alkalmával újra kiderült az ég.

**A közigazgatás és a törvényho-
zás.** Tolna vármegye legutóbbi közgyűlésén
fontos indítványt nyújtott be a vármegye alis-
pánja. Abból indulva ki, hogy a közigazgatás
bajainak elhárítása a törvényhozás intézkedéseitől
a legközelebbi időkben nem várható, s a létező
bajok olyanok, a miket orvosolni a
megye a saját hatáskörében van hivatva, azt
indítványozta, hogy küldessék ki bizottság
részletes terv kidolgozása végett, hogy mi mő-
don lehetne a hiányokon segíteni s a jó köz-
igazgatás igényeinek a vármegyék közrehatásá-
val megfelelni.

Az Ugron-Uzelác-ügy. Fiuméből
azt jelentik, hogy I v á n o s z i c s ezredes és
a 79. gyalogezred több tisztje e hó 20-án oda-
érkezett. A bizottság mindannyit ki fogja hall-
gatni. A rendőrség néhány tisztviselőjét újból
kihallgatták. — A fiumei fiatalok különben
mozgalmat indított abból a czélból, hogy Ugron
Gábert diszkarddal tüntessék ki az Uzelác
ügyben tanusított magatartásáért, Fiume ezzel
akarja kifejezni felháborodást az ügy parlamenti
eljárása fölött és Ugron iránt érzett
hálaát.

KÜLFÖLD.

A szerb aspirációk. A belgrádi
kormány felhivatalos lapja egy idő óta elke-
seregett hangon polemizál a bécsi lapokkal.
Legujabb számában, feleletül a N. Fr. Pr.
egyik cikkére, hosszan fejtegeti a szerbek
aspirációinak jogosultságát. Az Odjek cik-
kéből legjobban kitértek, hogy milyen be-
nyomásokkal tértek haza a szerb
államférfiak a fiatal király kíséretében
tett utjokról és mily reményeket
táplálnak a szerbek hazájuk jövőjéről. A N.
Fr. Pr. a nagy szerb királyságról való álmokat
üres utópiának mondta és arra intette a szer-
beket, hogy ez álmokról mondjanak le. Szerbia
sorsa, ugymond, örökké levan pecsételve, mi-
vel teljesen Ausztria-Magyarország hatalmi
szférájában fekszik, mint valami nagy sirban.

Orosz készülőds. Pétervári hivatalos
jelentések szerint az orosz kormány a lengyel-
országi, litvániai és beszarábiai katonai raktá-
rakat példátlanul nagy mennyiségű új gaboná-
val egészíteti ki. A katonai hatóságok maguk
vallják, hogy eddigelé sohasem kaptak
oly sürgős parancsot a raktárak
megtöltésére, mint jelenleg.

Királynő és szakácsnő.

— Egy debreczeni fiu regénye. —

(Ezt a regényt egy ismerősöm beszélte
el. Figyelmeztetett, hogy óvatos legyek, a ki-
rálynő még él. Valahol Párisban lakik a fiatal
szívű koronás matrona. Hanem a hőst kiszol-
gáltatta a maga egészében: ez egy debreczeni
fiu, egy szép férfi-fő, tele féktelen kalandvágy-
gyal, vakmerő hajlamokkal, egyike azoknak a
nyughatatlan kalandoroknak, a kik elkalmasak
a legmerészebb regény megjátszására. Már ő
eljárta a magáét jórészt, most játsza a
végét. S ebből az alkalomból jött hír felőle
haza, Debreczenbe, a hol előkelő rokonai van-
nak. Ismerősöm leírása szerint, a hősem egy
zseniális shivák lehet, a Somoskeőiek fajtájá-
ból, akiknek gyakran sikerül fölvergődni a leg-
merészebb, sőt hihetetlen kalandok régióiba,
hanem aztán ha ezek a féktelen szenvedélyek
lezuhanak a fertőbe, ott ép oly jól meg van-
nak és otthonosak, mint akár egy ex- királynő
lábai mellett.

Következik a regény.)

Volt egyszer valamelyik külföldi országban egy
ex- királynője, nem is szép, nem is fiatal, nagy-
mama is volt már.

A koronás matrona szive nem tudott
megőregedni, egyéb dolga ugy sem volt: csak
folyton szeretni, folyton szeretetni.

Válogató volt, de nem rang szerint, le-
szállt a szívével a demokracziába és azokat az
utakat, a miket az ilyen királynői kéjlakokba
bátor szívű csinos kalandorok bejutni szoktak,
egy napon, hosszú évekkel ezelőtt megmutat-
ták egy fiatal magyarnak.

Történetek nannak tömördek számban
arról, hogy néha-napján a demokracziából is
vezetnek titkos utak egy-egy fejedelmi nő szí-
véhez. Nincs benne semmi új, semmi különös.
Különösen, ha a koronás szív öreg.

A magyar öles, daliás legény volt elő-
kelő divattal tudott öltözködni szénfekete ba-
jusza volt és bátran, egészen otthonosan neki
vágott az utnak, akár otthon a debreczeni
utczáknak, ha valami »légyott« akadt és oda
állították fényes tündéri labirintusokon át —
egy asszony elébe.

Az asszony nyájasan megkérdezte tőle:

— Mi a neve fiatal ur?

— Tappenheimer Miklós; mondta a fia-
tal ur.

— Hová való?

— Debreczenbe.

Az asszony gondolkodott. Megrázkódtak
a fején a diadémek, amint kaczagott.

— Igen, odavaló maga, ahol a lovat lü-
nok hívják?

(Ezért azonban nem vállalkozott felelősséget.
Ámbár meglehet, hogy a koronás asszonynak
korábbi debreczeni eleményei voltak, innét ez
örvendetes tájékozottság. De hiszen ez mind-
egy, ugysem tartozik a dolgozhoz.) Elég az
hozzá, hogy az asszony nem kérdezte tovább:
gróf, vagy báró, vagy tán nemes, azt sem:
micsoda vallásu, lopott-e már, vagy mi a hi-
vatála?

Ennyit mondott még hévvel:

— Tehát Miklós . . .

Miklós után gyöngy dolga volt. Az
asszony, mint ez már a hasonló regényekben
szokás, levetvén inkognitóját megengedte Mik-
lósnak, hogy a lábai elé omljon.

Miklós ugy oda omlott, mint a paran-
csolat.

Arról már osztán ő tudna beszélni mi-
csoda részegítő illat volt ott abban a teremben,
melynek egyetlen butordarabját egy óriási
menyetes Mária Terézia-féle piros selyem
keretet képezte rejtelmesen susogó redőnyök-
kel, függönyökkel, aranyrojtokkal, égő gyémánt-
tal kivert mécsstartó csüngött alá, mint az ol-

tárnál. Ilyesféle volt. A többi csupa csecse-
becse, kápráztató fényes mind.

A debreczeni gyerek ugy kucsirozott végig
a hidalgók nevezetes városában, mint egy uj-
donsült grand.

Őt nem ismerték, csak a volt főnöke (aki
rokona) de elég ha ismerik az ex- királynő —
lovait.

Az nem jegyeztetik föl a regényben, hogy
meddig tanította a debreczeni gyerek a sze-
relmes ex- királynőt Biharország fővárosának
szokásaira, egy két esztendőnél tovább, de a
vége a dolognak akkorát esattant, hogy az öreg
kontinens meghallotta.

Ez akkor volt, mikor a koronás matro-
nának el kellett hagyni a hazáját. Foglalkoz-
zék vele a történetíró: miért?

Ekkor történt, hogy az ex- királynőnek
az összes briliántjai, gyémántjai eltűntek. Ek-
kor mondták: Hja, ő fenségének demokratikus
elvei vannak.

Lába kelt a tenger ékszernek. Állítólag
három millió forintot értek azok. A gyanút
persze levezették rögtön ő fensége demokrata
ismerőseihez. Első sorban a debreczeni grandot
fülették le.

Szerelem ide, szerelem oda, Miklós kám,
add vissza az ékszeremet. Miklós azonban
büszkén tiltakozott. Nem tudtak rábizonyítani
semmit. Az ékszerek ma sem kerültek elő.
Homály, titok, hol, kinél voltak, vannak és
lesznek?

Az ex- királynő debreczeni lovagja, amint
eleresztették, egyszerre újra az ismeretlen Tap-
penheimer Miklós lett. Beleugrott a küzdelmek
forgatagába nőbel divat szerint öltözve, elkapja
vakmerően a szerencse kerekét, ha mindjárt
egy második vén asszony hajlja is azt.

Akik ismerték a roppant agyafurt világ-
fit, a daliás szép embert, ezt az utlevelet ad-
ták ki neki:

— Ebből még »nagy« ember lesz.

(Értsd: Somoskeőy zsiarben.)

. . . A minap a debreczeni rokonok leve-
let kaptak az »érdekes« családtagtól, akit
évek óta elveszettnek hittek. Jól hitték — el-
veszett.

Azt írja Párisból: rögtön szerezzék be
és küldjék meg neki születési bizonyítványát
és egyéb okmányait. Kellenek azok most neki.

Nősül a koronás asszony egykori lovagja.

»Jó parthint csinálók — írja — meny-
asszonyom a Hotel de Rio — szakácsnője . . .
Igen jómódu . . .

Ton—Csi.

Ujdonságok.

* **Kossuth Lajos nevenapja.** A
debreczeni hazafias polgarság, mint minden
évben, ugy hétfőn is ünnepélyesen és nagy
lelkedéssel tartja meg Kossuth Lajos nagy
hazánkfianak nevenapját. Ez ünnepélyes al-
kalmmal a debreczeni függetlenségi párt a
Margit-fürdő disztermében ünnepélyes összejö-
vetelt rendez. Az ünnepélyen impozáns módon
fog nyilvánulni az a határtalan tisztelet és sze-
relet, mely minden igaz magyar szívet eltölti
Kossuth Lajos iránt. Az intéző bizottság követ-
kező meghívót adta ki: »A debreczeni függet-
lenségi párt 1891. évi augusztus hó 24-én,
hétfőn Margit fürdő czimű czimű vendéglőben
K o s s u t h L a j o s nagy hazánkfianak név-
estélyét tartja, mely ünnepélyre czimzett
tisztelettel meghívja az intéző bizottság. Az
ünnepély kezdete esteli 7 órakor.

* **Utóhangok.** A király születésnap-
jának alkalmából Debreczenben tartott tábori
mise ama két hazafias motívumát, hogy sem
fekete-sárga zászló sem Gotterhalte nem volt,
lapunk nemesak tudósításában, de vezércikké-
ben is kiemelte. E két hazafias motívum,
mint a ma érkezett lapokból látjuk, ország-
szerte feltűnést keltett s lapunk vezércikkéből több
fővárosi és vidéki lap közölte azon sorokat,
melyek a hazafias tények felett egész Debre-
czen-örömeinek kifejezést adnak. Mint értesülünk,
Zágrábban is dominált ez alkalmmal a nemzeti

zászló. Ugyanis Khuen-Héderváry Károly gr. horvát bán, mielőtt neki bejelentették, hogy a király születése napja alkalmából a gopicsi pénzügyi igazgatóság épületéről a feligazgott csészelők a magyar nemzeti zászlót eltávolította, rögtön elrendelte, hogy a magyar nemzeti lobogó azonnal és pedig ünnepélyesen visszahelyeztessék a pénzügyi igazgatósági épületre, ami mindjárt meg is történt. Ennek következtében az izgalom megszűnt. — Eszünkbe jutnak Vörösmarthynak a szavai: »Lesz még egyszer ünnep a világon!»

* **Felhívás a 48-49-es honvédekhez.** Az 1848-49-iki honvédek részére, folyó augusztus 30-ikán tartandó közgyűlésre, a városháza kis tanácstermébe tömeges megjelenésre kéretnek fel délután 4 órára. Tárgy: Csutak Kálmán ezredes ur volt elnök ígérete szerint a nyolczszázket forint lefizetése tárgyában. Sebess György, mint ideiglenes elnök. Felkérem a többi lapokat is, ezen felhívásomat közölni szíveskedjenek.

* **Színházi hírek.** A színházi bizottság ma d. u. 3 órakor ülést tart a városháza nagy tanácstermében. A bizottság L e s z k a y színgazgató beadványait fogja tárgyalni. — Az új színpad már teljesen elkészült. — A vastüggöny festését már megkezdték.

* **Egyházi közgyűlés.** A debreczeni ev. ref. egyház tanácstermében holnap, vasárnap d. e. 10 órakor közgyűlés tartatik. Tárgy: a zsinati képviselők választására vonatkozó indítvány. »Javaslat« tárgyában esperesi levélre adandó válasz. — Fontos folyó ügyek.

* **A b. újvárosi botrányhoz.** Czáfolat helyett szokatlanul erős hangú levelet kaptunk a b. újvárosi botrányra vonatkozólag az általunk is keményen megrótt német református lelkész úrtól, melyben ellenérvek helyett csak piszkoló szavak foglaltatnak Cs. J. b. újvárosi aljegyző ur ellen; s e tekintetben oly neveléses tuzásba esik a levél írója, hogy például az aljegyző ur rettenetes voltára vonatkozólag elmondja azt a borzasztó dolgot, hogy »egy ízben vakmerő düheben annyira ment, hogy a köztisztviselőben álló tekintetes B. Ö. varmegyei számvivő urat parviadalra provokálta! Hat hiszen ha csak ilyen megjegyzései vannak a tiszteletes urnak azokra a botrányos dolgokra, mikről mi nemcsak az anynyira persifillált aljegyző úrtól, hanem rajta kívül még több tekintélyes és teljesen megbízható újvárosi polgártól értesültünk, akkor az ily piaci hangon írt levél nem sokat használ az ő botrányos ügyének. Végül visszautasítja a tiszteles úr a hazafiatlanság vadját s el akarja velünk hitetni, hogy ő csupa hazafiságból predikái minden második héten németül a b. újvárosi német református egyháznak magyarul egészen jól értő hívei előtt. Magát a levelet sem hangjánál, sem irányánál fogva nem közölhetjük.

* **Vihar.** Szent István napján d. u. 6 óra tájban nagy vihar keletkezett. A villám előbb a piacz-utczai Aron-fele házban, majd a piacz-utczai 1584. számú házba csapott le s a telefon drótokon illant el. Az utóbbi helyen a telefon dróton keresztül a Stern üzletébe futott le a villám, onnan pedig ugyanazon a dróton a Stern-kefegyverbe szaladt ki, ott aztán a földben eltűnt. Csupán a telefon drótokat rongálta meg.

* **Hírek akadémiáinkról.** A reformátusok debreczeni főiskolájában az akadémián a beiratás szept. 1-8. napjain történik. Javító- és pótvizsgára szept. 2-án d. e. 11 óráig lehet jelentkezni az igazgatóságnál. — Alapvizsgálat s államvizsga iránti kérvények szept. 4-én d. e. 11 óráig nyújthatók be. — Részletesebb utasítás a mult tanévi évkönyvben olvasható. Dr. B a c z o n i Lajos, akadémiai igazgató.

* **A vasárnapi munkaszünet** meg nem tartása miatt egész csapat kereskedő állott ma d. e. a II. ker kapitány előtt. A törvényt meg nem tartó kereskedőket pénzbírsággal büntette meg a kapitányság.

* **Lövészet.** Az 1891. augusztus 20-án tartott lövészet díjat nyertek: legjobb mélylövessel W e s z t e r I s t v á n 1 drb 2 ftos tallért, legjobb körlövessel Dr. B r u t t m a n ezredorvos 1 drb 1 ftos tallért.

* **Szekér a vonat előtt.** Vérfagyasztó eset történt tegnap Debreczen alatt a nánási vasut-vonalon. Egy paraszt szekér igyekezett az ujosztású földet felé s éppen akkor érkezett a vasúthoz, midőn az már öt lépésnyire volt. A paraszt a helyett hogy megállt volna, elegendőnek tartotta meg az időt arra, hogy a vasut előtt a sineken athajtson. A szekérben egy gyermek is ült. Hiába kiabált a vonatvezető, a szekér lóhalálban vagtatott a sinek fele, de mire a sinekre ért a vasut is ott volt már s a szekeret úgy dobta el maga elől, hogy az felfordult. A véletlen szerencsének köszönhető, hogy a paraszt és a gyermek nem kerültek a vonat alá, hanem a szekérrel együtt elvágódottak mellette. A vonat megállott, míg a vágányokró eltakarították a szekér darabjait, melyek a lökés következtében letörttek. Mint értesültünk a paraszt a polgármester tanyájának berljője, a gyermek pedig a fia volt. Megindították a vizsgálatot.

* **Iskolai tudósítás.** Az állami kezelésbe átvett debreczeni főreáliskolában, melynek hetedik osztálya már ezen évben megnyílik, az új iskolai év szeptember elsőjén kezdődik. Ezt megelőzőleg augusztus 29., 30. és 31. napjain a fölvételi-, javító- és magán-vizsgálatok tartatnak meg. A beírások szeptember 1., 2. és 3. napjain, mindenkor délelőtt 8 órától 12-ig eszközöltetnek a reáliskola igazgatósági irodájában (Piacz, Vecsey-ház). A később jelentkezők csak azon esetben vétetnek fel, ha késedelmezésöknek okát tudják adni. A beíratásnál minden tanuló atyjának, vagy anyjának, vagy ezek helyettesének kíséretében tartozik megjelenni és mult évi tanulmányi előmenetelét, életkorát és azt, hogy védhímlővel újra oltatott, hiteles bizonyítvánnyal köteles igazolni. A fölvételnél 4 frt 25 kr. beírási díj és 9 frt 50 kr első felévi tandíj, együtt tehát 13 frt 75 kr haladéknélkül befizetendő. A ki ezen kötelezettségnek eleget nem tesz, azt beírni nem lehet. Az oly szegénysorsú tanuló, kinek minden tantárgyból jeles, vagy legalább jó osztályzata van, tandíjmentességben részesül. A tandíjmentességét a folyamodványt a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumhoz kell ugyan intézni, de az iskola igazgatóságánál a beírás napján vagy legkésőbb szeptember 10-ig kell benyújtani. Debreczenben, 1891. évi auguszt. 21. A reáliskola igazgatósága.

* **A debreczeni hírlapirodalom fejlődése.** Ha visszapillantunk a debreczeni hírlapirodalomra, azonnal szemünkbe ötlök ennek rohamos fejlődése. Ha így megy tovább is, még igen sokra felvihetjük. No csak! A »Debreczen-Nagyvárad Értesítő« szerkesztését átvette Z i c h e r m a n n Herman, a »Debreczeni Hírlap« szerkesztését K u t a s i Imre a felelős, a »Debreczeni Híradó« O t r o k o c s i V é g h János szerkeszti felelősen, nálunk pedig, mint rájöttünk, »Ury kollegae« a lapkiherdó áskálódik, sőt a »Debreczeni Protestáns Lap« szerkesztését C s i k y Lajos ha megumná, nem lehetetlen, hogy I s t v á n bácsi a főiskolai pedellus lépne fel követelődőzleg, mert hiszen mért ne beszélne ő is arabusúl, mikor ugy s e m t u d a r a b u s ú l.

* **Kis angyalok vizsgája.** Az árok-utczai kisdudóvóban holnap d. u. vizsga lesz, melyen az érdeklődőket szívesen látja a kisdudóvónó.

* **Füstbe ment betörés.** A Batthyányi-utczai 2561. számú háznál, a Szobonya Endre vendéglős szobájába belopódzott tegnap este 11 órakor F r e i d e n b e r g Adolf helyi német pincér. Mikor észrevették, már javában turkált a szekrényben, melynek zárját ollóval feszítette fel. A betörő, midőn megsejtette, hogy észre vették, gyorsan megugrott s a piacz-utczai felé kezdett szaladni, de üldözői a Fehérlőszálloda előtt elfogták. A betörő semmit nem vihett magával sieltsegeben. A III. ker. kapitányság áttette az ügyet a kir. ügyészséghez, mely Freidenberget letartóztatta.

* **Léghajózás.** A rossz idő miatt Szent István napjáról elmaradt léghajózást holnap tartja meg a Margit-fürdőben Giacomo M e r i g h i. Ez alkalommal a szüneteket a B e n e d e t t i akrobata-család fogja betölteni bámulatos ügyességgel tanuskodó mutatványával.

* **A szerelmi dráma** utolsó jelenete is lejátszódott. Lányi Mariska meghalt. Debreczenben nagy feltűnést keltett az egész eset s

a különös asszony halál híre gyorsan elterjedt a városban. Szerdán d. u. 1 órakor halt meg, igen nehezen. Mindég kérte az orvost, hogy gyógyítsák meg. Őt minden áron. mert élni akarna! Debreczeni lakásán az ingóságokat holnap veszi át a szerencsétlen asszony nagyanyja, ki Bereg-zászból ma este érkezik Debreczenbe.

* **Elmaradhatatlan panaszos.** Záli neni nevezetes alakká nőtte ki magát az on eset óta, mikor egy rekkenő, forró délután olyan ruhában szolgált ki vendégeit, amilyenben az ágyba feküsznek. Most állandó látogatója a kapitányi hivatalnak. — Már kilencz órakor ott ácsorog a folyosón. — Vagy öt kosárban vele van a félböltje, amit hajnal óta vásárolt össze. Temérdek a baja. Tegnap is kisírt szemmel állított be a Boczkó főkapitányhoz.

— Nem hagynak élni. Meg akarnak gyilkolni . . .

— Kik ?

— A konkurrensok. Kohnék, Toppolheimné, Géres Imréné stb.

S elreccintált egy egész névsort.

— Aztán így folytatta :

— Most is azt híresztelik, hogy nem vagyok leány . . .

— Hát mi.

— (Zokogva) Egy öreg zsidó, a ki leborotváltatta a szakállát.

Záli neni ezután azzal a hallatlan követeléssel állott elő, hogy vizsgájják meg sgyőződjének meg a hir valótlanágáról.

A főkapitány nem volt hajlandó teljesíteni e pikáns kérést, bárha Záli neni esenkedett, hogy ettől függ jövője, mert ha ilyen híreket terjesztenek, nem mehet férjhez.

* **Gyilkosság véletlenségéből.** Megrendítő eset történt Mike Pérosen, G. Nagy Mihály földmives tanyáján. — Szénát gyűjtött a gazda és Dombi Sándor nevű 14 éves cseledeje. G. Nagy Mihály a széna-boglya tejtejeről cly vigyázatlanul dobta le a három águ vasvillát, hogy az mindhárom ágával behatolt a cseled fejébe. Dombi Sándor agyvelejét úgy megsértette a vasvilla, hogy azonnal eszméletlenül rogyott össze s mire be vitték a faluba, már haldekkolt. Azóta meg is halt talán, mert sérülését életveszélyesnek találták az orvosok. A fiu Dombi Imre tépei földmives gyermeke. A debreczeni kir. ügyészség megindította a vizsgálatot.

* **Tánczestély.** Ma, szombaton este tartja meg az előnyösen ösmert tánczmeister Nagy Imre, nyilvános próbával egybekötött tánczestélyét a »Margit« fürdőben. Nagy Imre már több alkalommal bebizonyította a szülők előtt, hogy nagyhangú reklámok nélkül is lehet fényes eredményeket elérni, miért is kitünteti őt a közönség pártfogása.

* **Köszönetnyilvánítás** Mindazon igen tisztelt rokonok ösmerősök és pályatársak, kik szerett jó fiam és testvérünk végtisztességételen megjelenni szívesek voltak, fogadják ez uton is hálás köszönetünket. A G é d r a család.

* **17j. Gyürky Sándor** papir-kereskedésébe egy 14-15 éves 3-4 középiskolai osztályt végzett tanuló felvétetik.

— **Jókai legújabb regénye.** A **Pesti Hírlap** aug. 20-iki számában vette kezdetét **Jókai** legújabban írt kétkötetes regénye: **A fekete vár**, melyre föl-hívjuk a magyar regényirodalom barátainak figyelmét. A Pesti Hírlapra aug. 20-tól kezdve is elő lehet fizetni, 1 óra 1 frt 20 krral, negyedévre 3 frt 50 krral. Ugyancsak **Jókaitól** elbeszélést fog tartalmazni a **Pesti Hírlap** 1892-iki nagy naptára is, melyet minden most belépő előfizető is **díjtalanul** fog megkapni, mint a Pesti Hírlap karácsonyi ajándékát.

* **Talált napernyő.** A helyi vasut Margit-fürdői állomásánál, a padon egy napernyőt találtak. Tulajdonosa a helyi vasut irodájában atveheti.

* **Tanulókat teljes ellátásra** elfogad egy debreczeni család. Értekezhetni kiadóhivatalunkban.

Dr. Kis Mariska.

köz- és váltó-ügyvéd.

— Igaz történet a huszadik századból. —

A Péterfián sétálva egy kis ércztábla vonta magára figyelmemet, melyen aranyozott betűkkel a fönti czim volt olvasható.

Ejnye, mondám, milyen jó volna, ha most hirtelen valamely pert akasztanának nyakamba. Nem bannám, ha mindjárt alperes volnék is, legalább lenne ürügy megismerkedni a bájos ügyvéddel, a ki bizonyára még fiatal, mert hisz még ujonatujnak látszik a tablácskája.

Eszembe jutott a szabóm, kit ép ma biztattam, hogy hozza el a számlámat holnap. Ha nem fizetem, kész a per és én — ah — megismerkedhetem vele — a kedves ügyvéddel.

Oly boldoggá tett ez a gondolat, hogy be sem várva a terminust, a jeles ruhakészítőnek még az nap irtam egy goromba levelet, melyben kijelentettem, hogy csak leakartam rázni nyakamról és tartozásomat egyáltalában nem vagyok hajlandó fizetni, mert a ruha nem volt használható stb.

Ennyi épen elég volt. Harmadnap már kézbesítették a keresetet, melyet a szabó elenem indított és én örömtől dagadó kebellem siettem dr. Kiss Mariska ügyvédekhez, kivel immár most lesz alkalmam megismerkedni.

Mielőtt az irodába mentem, a házmesternél tudakozódtam az ügyvédl családi viszonyai felől és a mit hallottam, teljesen kielégített. Az ügyvéd huszonhárom esetendős kisasszony volt és **szőke**. Egészen az izlésem. Hálából szerettem volna a kontómat azonnal kifizetni a derék szabónak, a kinek ezt az érdekes pert köszönhettem és kíváncsian nyitottam be az ügyvédi irodába.

Az első szóban egy öreg ur dolgozott, a segéd, a ki miután előadtam, hogy az ügyvéddel szeretnék beszélni, a másik szobába utasított.

Halk kopogtatásomra finom női hang válaszolt és a következő pillanatban elbűvölve álltam dr. Kiss Mariska ügyvéd előtt.

Azonban csakhamar összeszedtem erőmet és miután bemutattam magamat, az ügyvédkisasszony megígéző előzékenységgel kínált meg egy székekkel az ő közvetlen közelében.

Nagy zavarban voltam, mert rösteltem bevallani, hogy szabóm beperelt; szerettem volna gavallérnak látszani és impónálni az az ügyvédkisasszonynak. Hamarjában alkamasabb tárgyat nem találván, elkezdtem beszélni az időről szellemes emberek ép olyan sokat tudnak mondani, mint akármelyik más témáról.

Elmondám, hogy Falb jövődölései megbízhatlanok és hogy a mi pusztánkon a béresek hír t sem hallották a nagyképű németnek, de azért megis jó előre tudják, hogy mikor lesz az eső, és hogy mikor derül majd ki az ég.

— Ah ön tehát ?!

— Igen, én földbirtokos fia vagyok. Oh, nincsen szebb élet, mint kint a mezőn. Mikor nyári esteken a vegetáció bűbajos illattal arasztja el a fősleges léget és az est dalnoka andalító énekétől a szürkülő táj visszhangzik. Szinte érezzük, mint foszlanak le lelkünkről a földi kötelek és képzeletünk a boldogság derűs honába bűvöl, hol kezdet és vég összefolyva örök fénybe, világosságba

— Oh, ez valóban

— Nem tagadom, kissé poetizálok. De vajjon rosz néven veheti-e, la egy nő tündéri szépsége költői hangulatba hozza a férfit? Vagy nem emlékeztet-e a ragyogó kék szem a harmattól csillámló ibolyára? nem gondolunk-e önként a fakadó rózsabimbóra, mikor egy gyönyörű fiatal nőt virulni látunk előttünk?

— Uram, ön hisz

— Kérem, e pillanat sokkal ünnepélyesebb, semhogy képes volnék hizelegni. A mi ilyenkor ajkainkról elröppen, nem lehet léha szószapo-

ritás, az a szívnek üzeté a rokon érzelmű lényhez, mely ha meghallgatja, olyan harmonia támad, melyet bátran nevezhetni a boldogság előjátékának.

— Sajnálom uram, de én már jegyben . . .

— Ah, nagysád már el van jegyezve? Mily kár! Oh, ha tudtam volna. Bocsánat, hogy oly soká alkalmatlankodtam; valóban nagyon sajnálom. De ugy-e kérem, nem haragszik?

— Nem én

Idáig jutott a párbeszéd, mert ezentul morogtam még egy pár szót, melyet, ha a kedves ügyvédkisasszony hallott volna, bizonyára nem szoritja vala kezemet oly melegen távozásomkor.

Csak mikor ismét az utcán voltam, jutott eszembe a per, melyet már most komolyan le szerettem volna rázni a nyakamról, feltettem tehát magamban, hogy elmegyek egy másik ügyvédekhez, de hogy nő bájaival ismét meg ne igézhessen valahogy, egy öreg ügyvédet kerestem.

B.

Bolthelyiségek

a takarékpénztár volt helyiségei, a városház-czegléd-
utczai részen új görfüggönyökkel, tükörűveg
kirakattal felszerelve **kiadók**. Értekezhetni

az első takarékpénztár
igazgatójánál.

Gondolatok.

Reményeinkhez képest teszünk ígéretet és félelmünkhöz képest tartjuk meg azt.

*

A ki bizalmatlan önmaga iránt, legjobban cselekszik, ha hallgat.

*

Kaczérság az is, ha valaki tüntett azzal, hogy soha sem kaczérkodik.

*

Jószívűnek mindenki meri magát mondani, de esztét nem meri dicsérni az, a ki nem eszes.

*

Semmiben sem vagyunk oly bőkezűek, mint a tanácsok osztogatásában.

*

A tulhajtott kedveskedés: álgyöngédség és a valódi gyöngédség: tulzásba nem vitt őszinte kedveskedés.

*

Sok olyan köznapi ember van, a ki soha sem lett volna szerelmes, ha nem hallott volna beszélni a szerelemről.

*

Mivel csak nagy szellemek sajátja az, hogy kevés szóval sokat mondanak; a köznapi gondolkodásúak bírnak azzal az adománynyal, hogy sok szóval semmit sem mondanak.

*

Legtöbbször csupán azért dicsérünk másokat, hogy minket dicsérjenek.

*

Van olyan gáncs, mely tulajdonkép dicséret, és oly dicséret, mely tulajdonkép megszólás.

Sok költészet lehet a leganyagibb foglalkozásban elrejtve és sok próza lappanghat a tisztán szellemi foglalkozásban.

*

A kinek nincsenek igényei, az sohasem érzi magát szegénynek.

*

Sajnáljuk azon embereket, a kik az igazságot nem ismerik, de megvetjük az olyanokat, a kik ismerik, de kimondani nem merik.

*

A ki ért a fogásokhoz, melyekkel közpészertü tehetségét jól tudja érvényesíteni, annak sokszor sikerül embertársai becsületét meglopni és bitorolni; s az ilyen tulajdonság gyakran nagyobb tekintélyt ad, mint a valódi érdem.

TÖRVÉNYSZÉK.**Ítélet a temesvári lottópörben.**

A kir. kuria szüneti büntető tanácsában Manoilovich Miklós elnök kedden délelőtt hirdette ki az ítéletet a temesvári lottópörben rendkívül nagyszámu hallgató közönség jelenlétében.

Az ítélet egész terjedelmében így hangzik: »Közokirathamisítással vádolt Farkas Menyhért, Szobovics Karoly és Püspöky József s bűnrészeséggel vádolt Hergatt Péter, bűnpártolással vádolt Telkesi Nándorné bűnyűgyben a kir. kuria a következőleg ítelt ő Felsege a király nevében:

A vád azon részére nézve, melynek tárgyát az 1887. évi márczius 26 án a budai lottó húzásánál állítólag elkövetett hamisítás képezi az ítéletablának vádlottakra vonatkozó fementő ítélete helyben hagyatik, lényegileg az ott felhozott okoknál fogva. A vád azon második részére nézve, mely abból áll hogy Farkas Menyhért az 1889. július 6-diki temesvári húzásnál 480.000 frtot nyert hamisan, melynek következtében az elsőfoku bíróság Farkas Menyhértet és vádlottársait család büntetésében, a kir. ítéletábla pedig a btk. 400. szakaszának 2. pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntetésében mondotta ki bűnösöknek, a kir. kuria alsóbb foku bíróságok ítéleteit részben megváltoztatja és pedig Szobovits büntetéséből tartamát 4 évre, Telkesiné büntetését 1 és fél évre leszállítja. Kártérítési összeg gyánánt 476.000 frtot állapított meg s a káros osztrák államkincstárt a polgári per útjára utasítja. Szenvedett vizsgálati fogságaik által Farkas, Püspöky és Szobovits büntetéséből egyenkint másfél esztendő, Telkesiné büntetéséből hat hó vétetik kitöltöttnek.

Minden egyéb részében pedig a kir. tabla ítélete helyben hagyatik.

Ez ítélet szerint Farkas Menyhért öt évi, Püspöky József 4 és fél évi, Szobovits Karoly 4 évi, Telkesiné másfél évi börtönre van ítelve.

Az indokolásból kiemeljük, hogy Szobovits büntetését azért szállították le, mert figyelembe vették alsóbbfoku hivatali állását és Püspökyhez való alárendeltségi, viszonyát, és Telkesinénél Farkas Menyhértől való függő helyzetét enyhítő körülményekként.

A többire nézve az egész indokolás keves új adatot tartalmaz és hivatkozik a táblai ítélet indokolására.

Közgazdaság.

Jó vetőmagot úgy kaphatunk, ha a továbbtermelésre szánt táblának legjobb részeit kiválasztva, a kalászban teljesen meghagyjuk érni és aztán levágva, a kazalban az élelet ki hagyjuk izzadni. Vetőmag nyerése czéljából a cséplőgépet sohasem volna szabad alkalmazásba venni, mert az a mag jelentékeny perzentjét szétzuzza, minek következtében ilyen cséplés után nyert mag, különösen rézgaliczcsavázás után hiányosan csirázik. Másrésről azonban a cséplőgép a magnak apraját-nagyját kicsépelvén, a mag tisztítására fordítandó gond növekszik és nagyobb lesz, mintha a kévüket közönséges cséppel verettünk volna ki oly módon, hogy azokat nem engedjük egészen kiveretni, ha csak addig, míg a nagyobb és érettebb szemek kihullanak a kalászból. A további cséplés feladatát hasonló esetben esetleg a cséplőgép is elvégezheti, habár a zsup áraban a kézi cséplés költségei böven megtérülnek. Ha ezen eljárást követnők ezen felül a mag lelkiismeretes átrostálásáról és konkolyozásáról meg nem feledkeznénk, terméseink néhány esztendő mulva sokkal jobbakká lennének mint e rendszabályok elmulasztása esetén.

* **A hortobágyi vásár** mely egykor oly nevezetes volt, mint a debreczeni gazdák beszélnek, ismét életre ébred. A gazdák nagy érdeklődéssel tárgyalják magok között, mily módon lehetne leghelyesebben megoldani e kérdést.

Férfi chifon-ingek

gallér vagy a nélkül 1.50, a hirneves Schroll-féle chifonból, három minőségben, 1.90. 2.20, 2.60.

**Gallérok, kézelők,
ZSEBKENDŐK**
MINDEN ÁRHOZ.

Harisnyák

urak, nők, gyermekek részére.

**CZÉRNA- és SELYEM-KEZTYÜK,
napernyők,**

ESERNYŐK

legelőszbb beszerzési forrása

SZABÓLAJOSFIAI

CZÉGNÉL

Debreczen, Rózsatér.

366

11

Hajdúvármegye és Debreczen sz. kir. város főispánjától.

528

1891 szám.

Pályázati hírdetmény.

A Debreczen sz. kir. városánál elhalálozás folytán üresedésbe jött vásárfelügyelői állásra ezennel pályázatot hirdetek, s felhívom mindazokat, kik ezen — a legközelebbi rendes közgyűlésen — választás útján betöltendő. — 400 az az Négy száz forint fizetés, — s a járatok kiállításáért befolyó díjakból az eddigi gyakorlat szerint a vásárfelügyelőt illetett rész élvezetével egybekötött állást elnyerni óhajtják, hogy kellőleg felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám, mint a kijelölt bizottság elnökéhez, folyó évi szeptember hó 15-ik napjának délutáni 6 órájáig annyival is inkább nyujtsák be, mert később érkező kérvények figyelembe vételét nem fognak.

Debreczen, 1891. augusztus hó 14.

Gr. Dégenfeld József.

AZ »EPERJESI NÉPBANK« KÁLYHAGYÁRA

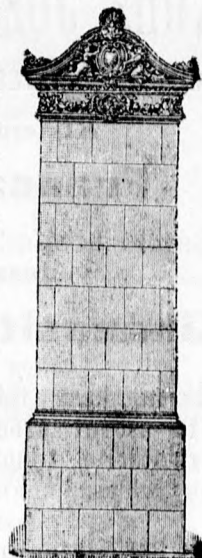
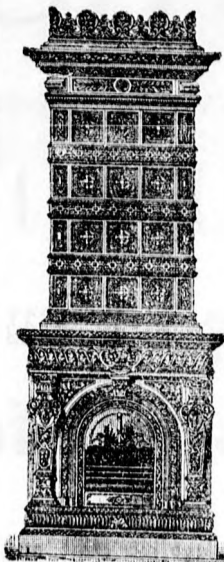
kályhainak szépségével és különös minőségével nemcsak a nagyérdemű vevő közönség tetszését és meglegedését megnyerni szerencsés volt, hanem a kereskedelmi Miniszter ur **Ö** Excelenciája is, a birtokunkban lévő kegyes leirátának tanúsága szerint, kályhagyárunk létesítéséről örömmel vett tudomást és azt gyártmányai alapján, a maga nemében első rangú vállalatnak minősítette.

Miért is igen jó minőségű és izlésteljes kivitelű

finom cserépkályháknak

nagy választékát és készletét, a t. cz. közönségnek megvételre ajánlja.

A minták megtekinthetők, az árjegyzékek kaphatók és a megrendelések tehetőek Debreczenben

Kovács Gyula vaskereskedő urnál

vagy Eperjesen a tulajdonos

271. 10-6.

EPERJESI NÉPBANKNÁL.

Megmaradt árúk kiárúsítása.

IGEN OLCSÓ LESZÁLLITOTT ÁRAK!!

Az egyesült magyarhoni üvegyárak részvénytársaság

raktár felosztás és üzlethelyiség átadása folytán az ottan még felmaradt s általam átvett

üveg- és porcellán-árúkat

most már saját üzletemben

igen olcsó árak mellett

árúsítom ki.

Kaszanyitzky Endre

Piacz, 1900.

LAEHNE-INTÉZET

SOPRONBAN.

Nyilvánossági joggal bíró 4 elemi és 6 gimnázialis osztály. Reáliskolai és VII. osztálybeli növendékek előkészítése.

Uj növendékek a szünidői két hónapon is fölvételnek.

Értesítővel, prospektussal szívesen szolgál

282

14-11

az intézet igazgatósága.

Kunz József és Társa

BUDAPEST DEBRECZEN, N.-VÁRAD

Kistemplom-bazár.

Franczia batist

előnyös bevásárlás folytán, rendkívül olcsó **leszállított** áron.

Kiházásitási kelengye

teljes kiállításal.

Vászon, kész fehérnemű, divat-rövidaru butor-szövet, szőnyeg, függöny, ágy és asztalterítő, paplan és matrác-raktár dus választékban, jutányosan szabott árak mellett.

Lynoleum (parafa szőnyeg)

bizományi raktár gyári áron

Pike, trico, plüs

NYÁRI PAPLANOK

és mindenféle

fürdő cikkeket.

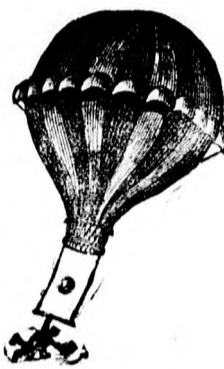
SÜRGÖNY!

A világhírű léghajós és légtornász

GIACOMO MERIGHI

aug. 23-án, azaz vasárnap délután

ismét felszál.

A felszállás előtt a léghajós saját akrobata társasága, a

BENEDETTI CSALÁD

és más közreműködő tagok fogják a nagyérdemű közönséget mulattatni.

Helyárak: Fentartott hely I frt. I. hely 80 kr., II. hely 50 kr., III. hely 20 kr.

Legujabban szabadalmazott

m o s ó g é p e k,
kerti lóczák,
KERTI BUTOROK,
jégszekrények,

TIZEDES MÉRLEGEK,
mezőgazdasági eszközök,

a legjobb kaszák

írásbeli jótállással,

vas- és kátránytető-lemezek,

valódi „FUCHS“-féle

rokás jegyü szerszámok

minden iparághoz.

Minden vasáruba vágó cikkek

legolcsóbb beszerzési forrása.

Képes árlap, kívánatra, bérmentve küldetik.

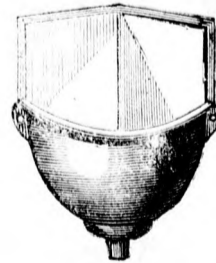
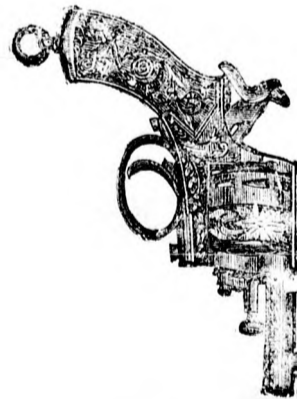
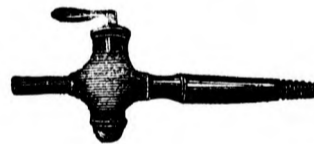
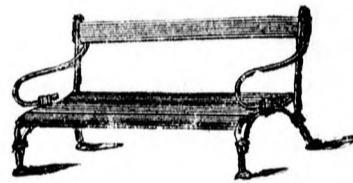
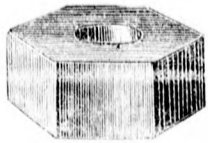
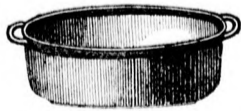
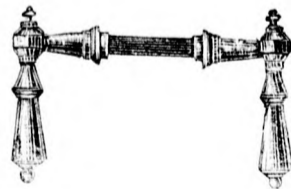
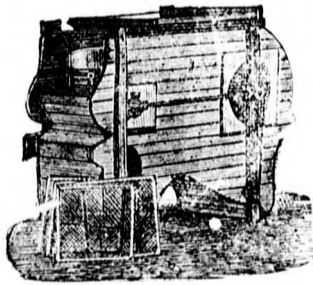
TÓTH GYULA

367 100-76

ELŐBB

TÓTH LAJOS ÉS TÁRSA

vaskereskedése Debreczen, főpiacz városház és czepléd-utca sarkán.

Nyomatott a »Debreczen« nyomda részvénytársaságnál, 1891.